

Skatteministeriet

8. maj 2024
J.nr. 2024-3114

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 463 af 11. april 2024 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Steffen W. Frølund (LA).

Jeppe Bruus

/ Kristina Ellegaard Rasmussen

Spørgsmål

Det forlyder fra erhvervslivet, at nogle lande allerede har vedtaget egne nationale regler med inspiration fra FN's arbejde vedrørende en ny Artikel xx, som eventuelt skal kombinere Artiklerne 5(3)(b), 12A og 14 til én bestemmelse relateret til visse grænseoverskridende betalinger. Vil ministeren redegøre for de konsekvenser, det vil have for virksomheder i Danmark, hvis andre lande opkræver sådanne kildeskatter enten i tilfælde uden dansk dobbeltbeskatningsoverenskomst med landet eller i tilfælde hvor det andet land anvender bestemmelsen uanset en indgået dobbeltbeskatningsindkomst med Danmark? Vil ministeren desuden oplyse, hvilke skridt han vil tage for at sådanne kildeskatter ikke fører til dobbeltbeskatning af danske virksomheder?

Svar

Der henvises indledningsvist til svarene på SAU alm. del – spørgsmål 461 og 462 af 11. april 2024 for henholdsvis en redegørelse om den mulige nye artikel til FN's modeloverenskomst og for den videre proces vedrørende den mulige nye artikel.

Om virksomheder med skattemæssigt hjemsted i Danmark vil opleve dobbeltbeskatning som følge af andre landes nationale regler om kildebeskatning på betaling for tjenesteydelser afhænger som udgangspunkt af, om der er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og det pågældende land.

Gælder der en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det pågældende land – som ikke indeholder regler om beskatningsret til kildelandet for betalinger for tjenesteydelser – vil virksomheder med skattemæssigt hjemsted i Danmark ikke blive udsat for dobbeltbeskatning, uanset om det andet land måtte have nationale regler om kildebeskatning på betaling for tjenesteydelser. Skulle en dobbeltbeskatningsoverenskomst indeholde en regel om beskatningsret for kildelandet til betaling for tjenesteydelser, vil der heller ikke opstå dobbeltbeskatning, men beskatningen vil skulle fordeles mellem de to lande efter de principper, som måtte fremgå af overenskomsten.

Gælder der ikke en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det pågældende land, risikerer virksomheder med skattemæssigt hjemsted i Danmark som udgangspunkt at blive udsat for dobbeltbeskatning.

Efter gældende nationale regler om lempelse, nedsætter Danmark imidlertid den danske skat med beløb, der er betalt i skat til udlandet og opkrævet af indkomst fra kilder dér (dog maksimalt den forholdsmæssige del af den danske skat, der er beregnet af den udenlandske indkomst).

Virksomheder i Danmark vil således ikke blive dobbeltbeskattet, medmindre der i et land opkræves skat for indkomst erhvervet fra kilder i Danmark, eller evt. i et tredjeland, fx hvis en tjenesteydelse anses for leveret i Danmark eller i et tredjeland.

De danske regler om lempelse er indrettet i overensstemmelse med international praksis, og jeg påtænker derfor ikke på nuværende tidspunkt at tage initiativ til at ændre disse regler.

Det bemærkes, at Danmark i forhandlinger om dobbeltbeskatningsoverenskomster tager udgangspunkt i OECD's modeloverenskomst, som ikke indeholder en tilsvarende bestemmelse, men i konkrete forhandlinger, typisk med udviklingslande, kan inddrage elementer fra FN's modeloverenskomst. Det ligger umiddelbart uden for sædvanlige danske forhandlingsprincipper at acceptere bestemmelser om kildebeskatning på betaling for tjenesteydelser, og en eventuel accept heraf i fremtiden vil afhænge af den konkrete forhandling, hvor en lang række forhold og hensyn indgår.